

ANARCHIST BLACK CROSS

Amsterdam

Tower 5
Tower 6
N
Hospital/Industrial Building
10
9
1912 Cell House
Tower 3
21
Women's Prison/ Maximum Security
20
11
Tower 4
Flag Pole
4
3
Tower 7
Admin-istration Building
24
Slab
2
Gun Cage
W.A. Clark Theater
Sally Port
25
1
Tower 2
Visitor Center

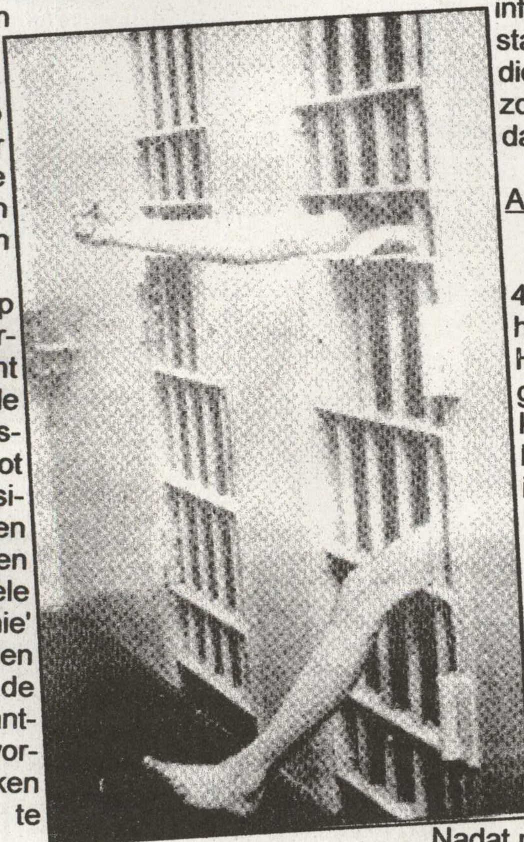
contact: abcamsterdam@squat.net .... info: www.squat.net/abcamsterdam

Anarchistisch Zwart Kruis Amsterdam

ONRUST IN DE NEDERLANDSE BAJES

Het is niet verwonderlijk dat de bezuinigingen van dit rechtse kabinet, die voornamelijk zwakkere groepen in de samenleving treffen, ook de gevangenispopulatie niet over slaan.De repressie neemt steeds meer toe nu de sociale verhoudingen in Nederland meer op scherp zijn komen te staan. De identificatieplicht, meer cellen, meer op één cel en mensen langer opsluiten zijn maatregelen die de Nederlandse overheid met een eenvoudige pennenstreek ten uitvoer brengt.

Door de focus op moslimterrorisme en culturele verschillen, wordt de aandacht afgeleid van de afbraak van de welvaartsstaat. Zo worden bijstandsmoeders gecriminaliseerd tot fraudeurs en werklozen tot parasieten. De sociale omstandigheden waarin iemand leeft spelen geen rol meer, alles is een individuele keuze. Door de 'publieke opinie' deze richting in te sturen, worden allerlei veranderingen in de Nederlandse maatschappij verantwoord. Rechten en vrijheden worden in zeer snel tempo afgebroken om ze daarna nooit meer in te voeren.

Er wordt al lang niet meer gesproken over 2 op een cel maar over 3, 4 of zelfs 6 op een cel. Het aantal uren buiten de cel zal tot een minimum aantal worden teruggedraaid, dit om bewakers te besparen. Ook de kosten voor TV en telefoon zullen omhoog gaan. Er zal bezuinigd gaan worden op zogenaamde "reïntrigatie trajecten" die er voor moeten zorgen dat gevangenen na hun straf weer gaan deelnemen aan de "maatschappij". Meestal wordt daarmee bedoeld dat men moet gaan werken bij speciale werkprojecten met een bijzonder laag loon.

Gevangenen zijn natuurlijk, een makkelijke en vanuit populistisch oogpunt zeer aantrekkelijke prooi voor dit christelijke conservatieve kabinet. Dat deze ingreep keihard aankomt, blijkt uit de grote hoeveelheid acties die er de afgelopen maanden in de Nederlandse bajessen hebben plaatsgevonden. Op een dergelijke grote schaal is dit al 15 jaar niet meer voorgekomen. Een compleet overzicht van de acties is niet te maken, omdat gevangenisdirecties natuurlijk niet de pers informeren dat er bijvoorbeeld een insluitstaking is geweest en dat de speciale orde dienst (een soort ME) los kan opereren zonder dat iemand buiten de gevangenis daar ook maar wat van hoort.

Acties

Op vrijdag 10 september werd door 40 gevangenen op de luchtplaats van de halfopen inrichting Westlinge in Heerhugowaard een sit down actie gehouden. Vrijdagavond 17 september keerden 50 gevangenen niet terug naar hun cellen na het luchten in De Marwei, in Leeuwarden. De gevangenen in de Marwei zijn de belangrijkste kartrekkers geweest van de reeks landelijke acties. Zij hadden in april, juni en juli ook al stakingen gehouden. Door een gebrek aan resultaat hadden ze over willen gaan tot hardere acties, zoals het bezetten van het dak of een vleugel, of tijdens bezoekuren samen met familie acties te doen. Dit lijkt nu te zijn gebroken door de actie van 17 September.

Nadat men al enkele uren geprobeerd had om de gevangenen (voornamelijk van de A-vleugel) binnen te krijgen werd de sfeer steeds grimmiger en werd er hier en daar gevochten met de bewakers.De directie nam het zekere voor het onzekere en liet de ME met honden komen. Nadat er weer wat schermutselingen waren geweest, besloten de gevangenen toch terug naar hun cellen te gaan omdat de overmacht te groot was. Enkele dagen daarna is een vrij grote groep gevangenen overgeplaatst naar andere bajessen om zo het verzet te breken. De gevangenisautoriteiten beweerden dat

Anarchist Black Cross Amsterdam

ABC Amsterdam
postbus 16521
1001 RA Amsterdam
postbank:5171886

abcamsterdam@squat.net or www.squat.net/abcamsterdam

zij de aanstichters waren van de acties.

Gevangenen die actief zijn in de zogenaamde GEDECO's* zijn een speciaal aandachtspunt van de gevangenisautoriteiten. Zij worden dan ook relatief vaak overgeplaatst en moeten zo steeds weer nieuwe contacten leggen en het vertrouwen winnen van de andere gevangenen. De meeste bajessen hebben ook steeds weer andere afwijkende regelementen, wat vaak inhoudt dat het een gigantische bureaucratische bende is en je door pakken papier heen moet worstelen.

Zo was er op 27 september weer een actie. Ditmaal weigerden 60 gevangenen in Norgerhaven, Veenhuizen terug te gaan naar hun cel. De dag ervoor vind in De Dordtse Poort in Dordrecht een soortgelijke actie plaats.

900 tegen de staat

Begin november was er de rechtszaak van bijna 900 gevangenen die de Nederlandse staat hadden aangeklaagd. Deze zaak werd gevoerd door advocaat A. van der Biezen uit Den Bosch, die vaker gevangenen met raad en daad bijstaat. Zij wilden door middel van een kort geding het versoberingsbeleid stoppen en terugdraaien. De rechter stelde de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) echter in het gelijk waardoor de gevangenen bakzeil haalden. Er wordt waarschijnlijk ook niet in hoger beroep gegaan. In het vonnis van de rechter is namelijk opgenomen dat als de economische situatie in Nederland weer verbetert, de genomen maatregelen worden teruggedraaid. Na deze rechtszaak lijkt de rust te zijn teruggekeerd, maar dit is waarschijnlijk schone schijn. De autoriteiten zullen er alles aan doen om incidenten binnensmuurs te houden.

Wij van ABC Amsterdam zullen de ontwikkelingen volgen en staan open voor eventuele reacties en commentaar, ook bijdragen van (ex)gevangenen zijn meer dan welkom.

ABC Amsterdam

* GEDECO's: Gedetineerdencommissie, gevangenen kunnen hier in plaatsnemen en zo bijvoorbeeld verbeteringen voorleggen aan de Bajesdirectie. Meestal zijn het de wat mondigere gevangenen die hierin plaatsnemen. Je zou het een beetje als een vakbond voor gedetineerde kunnen zien.

ABC AMSTERDAM UPDATE

Met de oprichting van het ABC-Amsterdam op 5 september, met daarbij een zeer boeiende inleiding van meervoudig veroordeelde anarchist Mark Barnsley, is de solidariteit met politiek gevangenen op gang gekomen. Zo hebben we een website die wekelijks aangevuld wordt met nieuwe berichten en solidariteits oproepen en hebben we een grote poster gedrukt waarop alle personen worden vermeld die wij steunen. We verspreiden zo frequent mogelijk de laatse informatie over de in Juni 2004 gearresteerde Aken-4, werken we aan solidariteit met Israelische anarchisten die zware processen boven het hoofd hangen voor acties tegen de muur die Israel in Palestina bouwt, onderhouden we contact met Cassidy Wheeler die 8.5 jaar uitzit voor zijn 3e overtreding, bieden we steun aan de aangeklaagde activisten tegen de top in Thessaloniki, en verspreiden we brochures met texten van onder meer Thomas Meyer Falk, Mark Barnsley, Gabriel Pomba da Silva, ABC-Gent, internationaal samengestelde geschiedenis van het FIES regiem, en de poolse gevangenen Tomek Wilkoszewski en Patryk Cichon. Met name in Israel zullen de processen nogal wat met zich meebrengen en kunnen zij financiele steun, voor de juridische kosten, goed gebruiken, maar ook in Polen zijn de middelen schaars en worden de gevangenen zwaar gestraft. En natuurlijk kunnen alle gevangenen een hart onder de riem gebruiken. Want mensen die in hun strijd tegen sociaal onrecht worden belemmerd te vechten voor een betere wereld, moeten weten dat ze er niet alleen voor staan zodat zij vol eer en geweten rechters en aanklagers onder ogen kunnen komen. Vaak kruipen de dagen van gevangenen voorbij en is het een flinke steun om berichten van buiten te krijgen; vooral ook om te weten dat het verzet niet stopt met het sluiten van de deur.

Help daarom deze mensen die zware tijd door, door met hen te schrijven, zelf acties uit solidariteit met hen te ondernemen of hen te vragen welke middelen zij behoeven!

Steun:
-Gabriel Pomba da Silva, Jose Fernandez Delgado, Bart de Geeter en Begona Pomba da Silva (Aken-4)
-Rafa, Carol, Joaquin, Igor, Teo, en Inigo (Barcelona-6)
-Tomek Wilkoszewski
-Patryk Cichon
-Thomas Meyer Falk
-de aangeklaagden in Thessaloniki, Griekenland
-de aangeklaagden van de G8-Genua, Italie
-Cassidy Wheeler
-Antonio Ferreira de Jesus
-de Marini veroordeelden, en alle anderen, want het had net zo goed een van ons kunnen zijn die daar had gezeten.

Veel van de artikelen geschreven door de gevangenen en ons zijn te vinden op onze website en in de brochures die we verspreiden. Wanneer je regelmatig toezendingen wil krijgen van onze publicaties kun je je adres aan onderstaand adres toesturen, daar vragen we geen vergoeding voor, maar vrijwillige donaties zijn van harte welkom.

Anarchistisch Zwart Kruis Amsterdam

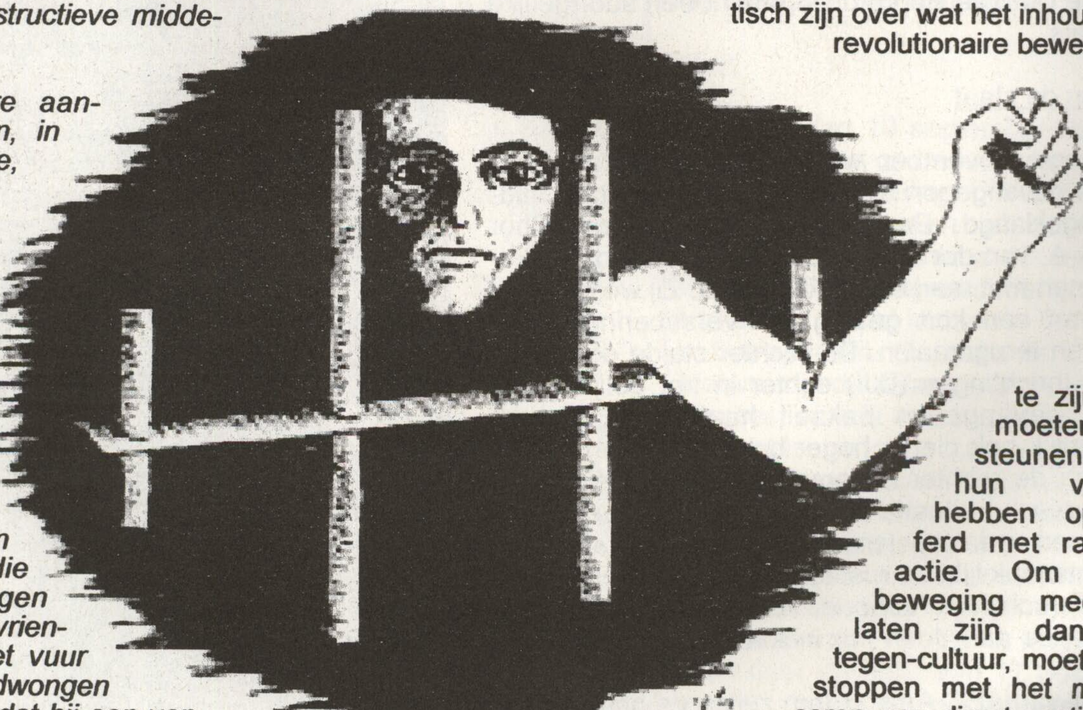
EEN BRIEF VAN JEFF "FREE" LUERS

Het onderstaande is geschreven door Jef "Free" Luers, een amerikaanse anarchist en eco activist, die veroordeeld is tot 22 jaar en 8 maanden gevangenis straf, door de staat Oregon, voor het in brand steken van 3 SUV's (Sports Utility Vehicles). Deze voertuigen zijn extreem vervuilend en gevaarlijk door hun enorme omvang en gewicht. De zwaarste aanklachten tegen hem luidden onder andere:

-illegaal produceren van destructieve middelen
-illegaal bezit van destructieve middelen
-brandstichting (3x)

Er werden meerdere aanklachten aangedragen, in totaal 11 verschillende, maar werden in 1 rechtzaak behandeld in plaats van gescheiden. Hij maakt geen kans op voorwaardelijke vrijlating.

"Free" schreef dit in verband met de verklaring van Billy Cottrell, die op 17 november 2004 terecht stond voor brandstichtig van SUV's. Toen Billy die dag moest getuigen beweerde hij dat zijn vrienden tegen zijn zin het vuur aanstaken en hij gedwongen was mee te doen, omdat hij een van hen 200 dollar schuldig was.

tekening: Jeff "Free"Luers 2003

Illegale directe actie is gevaarlijk. De actie zelf is maar een klein onderdeel van van de egalisatie. Zich wagen aan fyfiek verzet is niet een weg die makkelijk te ontvluchten is. Wanneer het een pad is waar je voor gekozen hebt, moet je er rekening mee houden dat je in de gevangenis, of erger, kunt belanden. Als je het risico op bajestijd niet aankunt, of je weet dat je integriteit en eerlijkheid hoog kunt houden: speel dan niet met vuur.

Hoe dan ook, de schuld ligt niet alleen bij de zwakte van individuen die onder druk staan. Het probleem is door ons gecreeerd. Deze beweging roemt en romantiseerd harde actie. Zogenaamde helden die om verlossing roepen, verhalen schrijven en liedjes zingen over gezichtloze individuen die afbranden, roven en plunderen.

Onze helden waarderen is goed. Maar de illusie vervaagt wanneer je in de bajes zit. De eens ogenschijnlijk sterke beweging, gehard door zelfverheerlijking, komt niet langer zo sterk over. Het geromantiseerde ideaal blijft, toch wordt er geen revolutionaire energie gestoken in de bevrijding van onze kameraden.

Dat is ons falen als een beweging. Als we van onze rebellen verwachten dat ze sterk voor de rechter staan, met hun hoofd geheven en ogen brandend van verzet, moeten we realistisch zijn over wat het inhoudt een revolutionaire beweging te zijn. We moeten hen steunen die hun vrijheid hebben opgeofferd met radicale actie. Om onze beweging meer te laten zijn dan een tegen-cultuur, moeten we stoppen met het mystificeren van directe actie. We moeten directe actie noemen wat het is: een noodzaak. De steun van de beweging aan hun gevangen genomen rebellen moet verder gaan dan bewondering en respect. Het moet zich uiten in actie voor hun vrijlating. Anders kunnen we verwachten dat er meer mensen zullen buigen voor de machten van de staat.

Jef 'Free' Luers
13 december, 2004

www.freefreenow.org

Anarchist Black Cross Amsterdam

XOSE TARRIO

Xose Tarrio is gestorven Gisteren, 2 januari 2005, stierf Xosé Tarrio, een anarchistische gevangene die van binnenuit tegen het gevangeniswezen streed. Met zijn boek "Huye,hombre, huye; Diario de un preso FIES" [Vlucht, man, vlucht; Dagboek van een FIES-gevangene] (Editorial Virus, 1997 en herdruk in 2002) legde hij ons uit wat isolatiefolter betekent. Geloof me dat ik jullie zou willen zeggen dat Xosé aan het eind van zijn leven van de rust en het geluk kon genieten die hij verdiende. Maar nee, helaas stierf Xosé in de gevangenis, omdat hij stierf door alles wat de gevangenis representeert: dood, folter, ziekte, overbevolkte cellen, vervreemding en isolatie.

Xosé kwam op zijn 19e voor het eerst in de gevangenis terecht omdat hij arm was. Hij zou er met een voet in het graf weer uitkomen. Xosé politiseerde in de bajes en was jarenlang een gepassioneerd ijveraar voor het anarchisme, bestrijder van het bajessysteem en warme persoonlijkheid. Na 16 jaar gevangenisstraf (waarvan 10 jaar in 1e graads FIES-regime isolatie) kwam Xosé in mei 2003 vrij. Xosé werd in september 2003 weer gevangen gezet. Begin juni 2004 begon Xosés gezondheidstoestand te verslechteren: sinds 1987 was hij drager van het HIV-virus en sinds enkele jaren daarna leed hij aan AIDS. Hij kreeeg niet de vereiste behandeling. En zo kwam het dat wat weken later als een herzeninfarct werd gediagnostiseerd, aanvankelijk in de ziekenboeg van de bajes in Teixeiro (Galicië, Noordwest Spanje) werd aangezien voor een `griepje'. Op 28 juni 2004 werd Xosé ernstig ziek overgebracht naar het ziekenhuis. Na een korte verbetering werd hij teruggeplaatst in de gevangenis.

Op 8 juli 2004 werd hij wederom overgebracht naar het ziekenhuis, dit maal naar de intensive care afdeling. De helft van zijn lichaam was verlamd, zijn spraakvermogen weggevallen en geregeld buiten bewustzijn. Sindsdien is zijn toestand alleen maar verder verslechterd. Op 7 augustus 2004kwam hij voorwaardelijk vrij, maar hij verliet het zoekenhuis niet meer. Op 20 oktober 2004 raakte hij in een diepe coma en gisteren stierf hij.

Hij stierf door de bajes. De bajes dat zijn de 37 gevangenen die overleden in 2004 (in Spanje); de bajes daar zitten minstens 108 gevangenen die in de loop van 2004 gemarteld werden in gevangenissen en detentiecentra voor minderjarigen; de bajes met zijn 45% van de bajesbevolking die leidt aan mentale ziekten; 45% leidt aan hepatitis C; 30% leidst aan AIDS; de bajes dat zijn 55% van de gevangen zittende Basken die buiten Baskenland vastzitten, zoals 65% van de gevangenen afkomstig uit Cordoba zijn straf uitzit buiten Cordoba; de bajes dat zijn meer dan 3000 gevangenen die onder een 1e graads regime of in isolatie vastzitten (dat wil zeggen 20 of 22 uur per dag op de cel); de bajes dat zijn de hongerstakingen, het luchten, [las kundas] en de opstanden. De bajes dat zijn de bijna 60000 mensen die dagelijks in ons land [Spanje] vastzitten.

En Xosé die wist dat, zoals ook zijn jongere broer en zijn moeder het weten, die vanwege hem net zo veel leden als hij zelf, zoals alle familieleden van gevangenen weten hoe het is. Daarom is het een menselijk plicht om nee te zeggen tegen deze machine die steeds meer en meer geweld creëert, dood zaait en lijden veroorzaakt. Daarom gedenken we vandaag Xosé Tarrio, die ons de volgende woorden naliet: "Blijf dromen opdat de strijd niet staakt, omdat strijdend leven de beste manier van leven is". Rust zacht Xosé. Dood aan de bajes! Dood aan de staat!

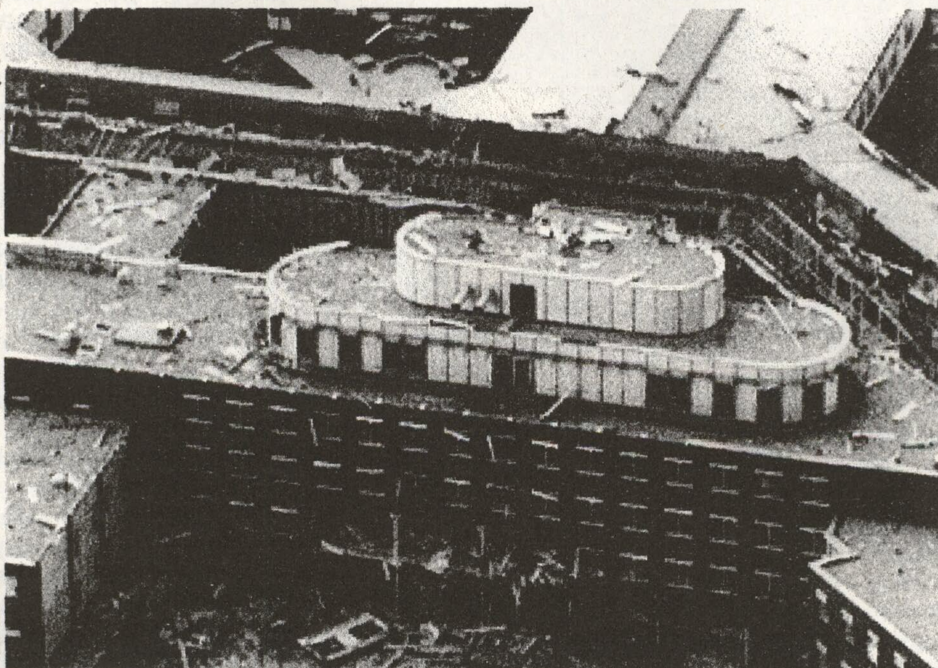
3 Januari, Spanje

OPEN BRIEF VAN EEN AANGEKLAAGDE TERREURVERDACHTE, ARABIER EN MOSLIM

De heer Dhess werd in oktober 2004 in Der Spiegel opnieuw gerekend tot het milieu van de volgens berichten van de Geheime Dienst in Irak actieve Al-Zarkawi. Daarop vroeg de heer Dhess mij het volgende - citaat - "Open brief aan de media" te verspreiden, waarin hij het volgende schrijft:

"Mijn naam is Mohamed Abu Dhess. Ik zit nu 2,5 jaar in isolatie voor het vermeend vormen van een terroristische vereniging. Het enige bewijs voor mijn aanklacht zijn de verklaringen van een fantast, die beweert dat hij eens de lijfwacht van Osama bin Laden is geweest. Wie deze persoon ziet, begrijpt zowel uit zijn optreden als uit zijn verhalen, dat hij een fantastische sprookjesverteller voor zich heeft, die elke dag nieuwe en nog onwaarschijnlijkere verhalen te binnen vallen.

In een volledig overdreven terroristenhysterie zetten media en justitie steeds meer aan tot een onverschillige acceptatie van deze sprookjes. Begerig wordt elk woord zonder enige toetsing als bewijs aangegrepen en tot wilde speculaties verwerkt. Alleen al wat mijn eigen persoontje bertreft werd ik bevorderd tot "rechterhand van Zarkawi", wiens naam en gezicht mij slechts uit de media bekend zijn. Wiens doel ik nog niet eens precies ken.

Ik heb nog nooit contact gehad met deze "Zarkawi" en evenmin met die groep om hem heen. Maar ja, wat heb ik er aan om een vermeende "lijfwacht en vriend van Osama bin Laden" te weerspreken?! Het enige waarvan men mij werkelijk beschuldigen kan is dat ik Arabier en moslim ben.

Om de volgende redenen schrijf ik deze open brief aan de hopelijk nog bestaande voorvechters van vrij journalisme. Niet alleen om op mijn onverdraagbare persoonlijke situatie te wijzen, maar vooral uit bezorgdheid dat deze tendentieuze en speculatieve berichtgeving een genadeloze hetze tegen alle moslims inleidt en de kloof tussen onze culturen nog verder verdiept. Zulk journalisme werkt hand in hand met iedereen, die geweld en dood verspreidt.

Laat dat niet toe!

Was getekend,

Mohamed Abu Dhess
C/o JVA
Rochusstr. 350
D-50827 Köln
Duitsland"

De heer Dhess verwijst al naar deze vermeende lijfwacht van Osama bin Laden, die hem - de heer Dhess - als kroongetuige zwaar belast. Uit "der Süddeutschen Zeitung" valt nog te vernemen, dat Shadi Abdalla, de kroongetuige, niet slechts tegen de heer Dhess getuigde, maar ook in Hamburg in een volledig ander proces als getuige optrad. Daar belastte hij de Marokkaan Mounir el Motassadeq. Hij beweert dat hij Motassadeq gezien heeft tijdens een toespraak van Bin Laden in Afghanistan.

"Kroongetuigen" vertellen de onwaarschijnlijkste verhalen, enerzijds om hun eigen straf zo laag mogelijk te laten uitvallen, anderzijds vaak ook uit geldingsdrang. Niet in de laatste plaats heeft het proces tegen de "Revolutionaire Cellen" in 2002-2004 bij de Rechtbank in Berlijn dit aangetoond.

Anarchist Black Cross Amsterdam

Nadat de hysterie van de 70-er en de 80-er jaren wegens vermeende linkse terroristische pogingen verflauwde en daarmee de kroongetuigenregeling aan betekenis verloor, beleven kroongetuigen nu in de processen tegen de moslims een Renaissance!

Thomas Meyer-Falk
c/o JVA - Z. 3117
Schönbornstr. 32
D- 76646
Bruchsal
Duitsland
webstek:
http::/www.freedom-for-thomas.de
November 2004

Sinds het voorjaar van 2002 zit onder anderen ene heer Mohamed Abu Dhess in Duitsland gevangen in isolatie. Men beschuldigd hem en enige andere mannen uit het Nabije Oosten, dat ze een terroristische vereniging opgericht en aanslagen in Duitsland gepland hebben. Op een andere plek heb ik al over hem en in het bijzonder zijn proces bericht:

http://www.de.indymedia.org/2004/06/84744.shtml
http://www.de.indymedia.org/2004/07/87117.shtml

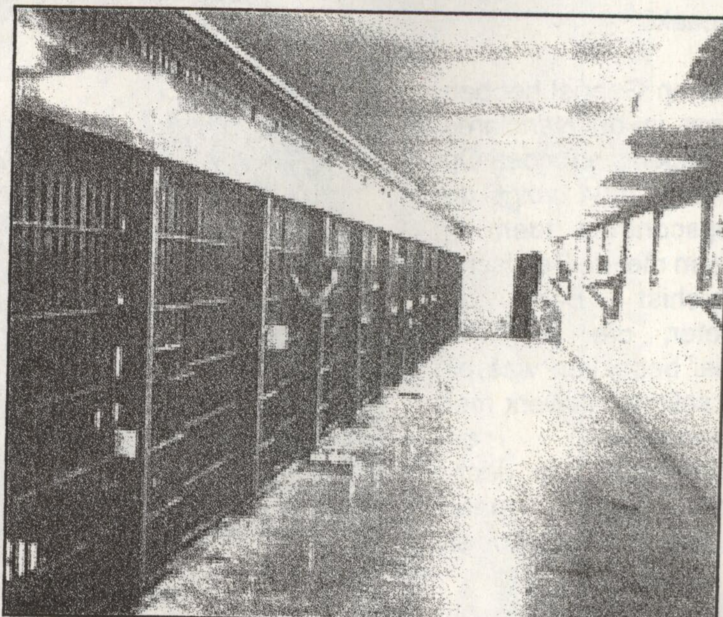
UPDATE AACHEN 4

"Yo no escondo la mano cuando tiro una piedra." (Ik verberg mijn hand niet als ik een steen gooi.) Gabriel Pomba da Silva in een brief aan ABC Amsterdam.

Eerder berichtten wij al uitgebreid over het de zaak van de zgn. Aachen 4. Waar wij toen zelf ook nog veelal in het duister tastten over de toedracht en gevolgen van hun detentie kunnen we nu al wat meer inzicht geven in de situatie.

Gabriel Pomba da Silva, Jose Luis Fernandez Delgado en Bart de Geeter werden eind juni gearresteerd in Aachen, Duitsland na een ontsnappingspoging aan een drugscontrole aan de grens. Tijdens de vlucht is er een schietpartij met agenten, een gijzeling en wilde achtervolging die tot een einde kwam wanneer het drietal zich verschanst had in een garage.

Het nieuws werd door velen uit de beweging veroordeeld door het excessieve geweld en gijzeling van omstanders. Wat echter vrijwel altijd uit bleef was enige poging om de feiten in een breder kader te plaatsen en te zoeken naar een verklaring voor de heftige gebeurtenissen. ABC Amsterdam heeft deze mensen nooit veroordeeld. Integendeel. Wij roepen op voor steun aan deze moedige kameraden die een lange voorgeschiedenis hebben van misbruik en vernedering door de autoriteiten. Gabriel en Jose hebben respectievelijk 20 en 23 jaar in de Spaanse gevangenissen doorgebracht. Van Gabriel weten we dat hij er daarvan 14 jaar in totale isolatie heeft moeten leven onder het FIES regime (1). Jarenlang is hij onderworpen geweest aan martelingen en absolute vervreemding, terwijl hij zich daar niet tegen kon weren. Ondanks deze terreur heeft hij altijd het hoofd omhoog weten te houden en zich verzet tegen de omstandigheden. Gabriel heeft verschillende stakingen georganiseerd en opstanden gestart in de vele gevangenissen waar hij heeft verbleven. Tegelijkertijd heeft hij in die tijd ook veel geschreven over anarchie in het algemeen en de

Anarchistisch Zwart Kruis Amsterdam

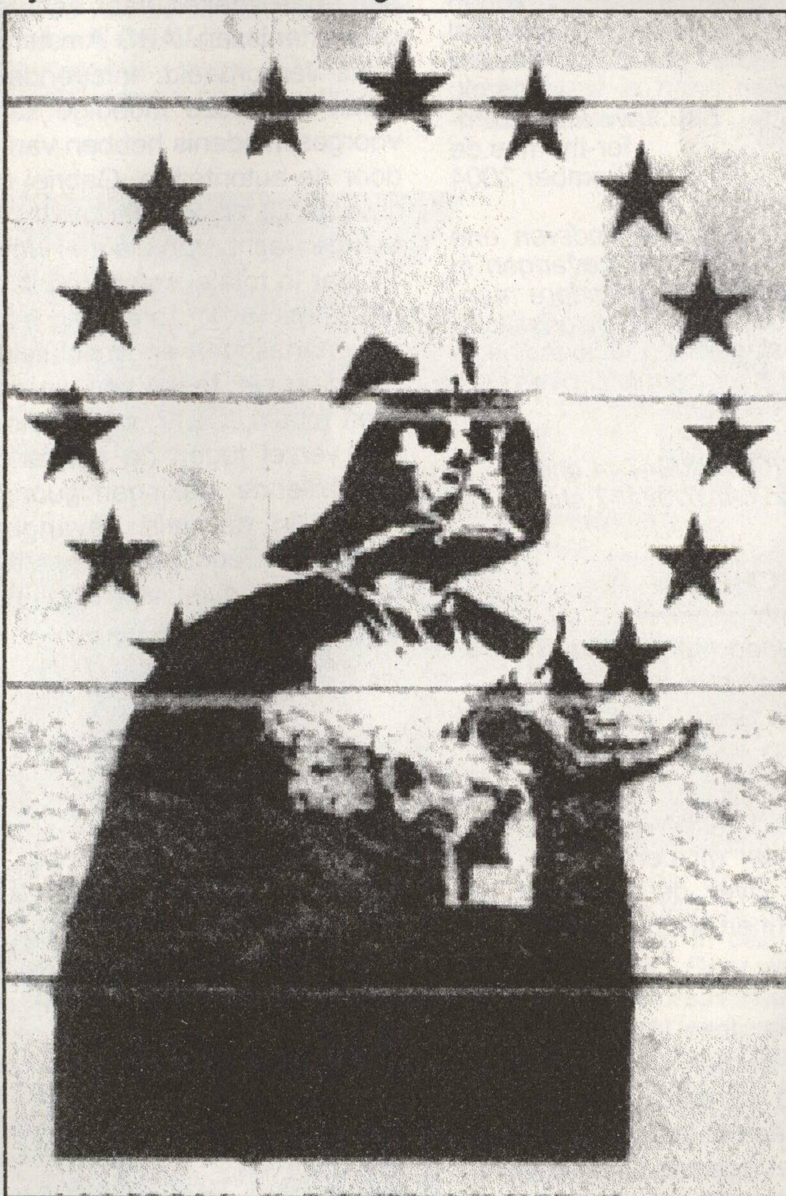

kan niet anders dan in het kader van het ondraaglijke bestaan van de Spaanse kameraden worden beschouwd.

bajesstrijd in het bijzonder. Hij heeft zich een moedig en oprecht anarchist getoond.

Gabriel heeft tenslotte de keuze genomen om te vluchten uit dit onmenselijk bestaan door niet terug te keren van een eerste verlof. In een brief aan ons collectief legt hij uit dat hem een baan werd aangeboden in een jeugdgevangenis als onderwijzer als vorm van rehabilitatie en daarmee in 'voorwaardelijke vrijheid' zou worden gesteld. Dit weigerde hij en heeft vervolgens een clandestien bestaan verkozen boven mee te werken met het gevangenissysteem dat zijn leven heeft kapot gemaakt.

Jose en Gabriel hebben elkaar in de Nanclares gevangenis ontmoet. Op 28 juni 2004 volgt de drugscontrole toen zij samen met de Belgische anarchist Bart de Geeter, die al jaren actief betrokken was bij het solidariteitswerk met gevangenen en vluchtelingen, op doortocht waren naar Duitsland. Hetgeen er zich daar voltrekt

"Wat er in juni is voorgevallen in Aachen is klaarblijkelijk het resultaat van een langer proces van misbruik en martelingen door de Spaanse staat. Dat denk ik te laten zien. Ik ben geen crimineel, noch terrorist. Ik ben een gecompromiteerd mens, een oprechte anarchist die strijdt om een einde te maken aan de martelingen waar mijn kameraden in de gevangenissen, politiebureaus en arbeiderswijken onder te lijden hebben... Ik ben schilder, schrijver, dichter, filosoof en student. (...) Ik heb geen angst om over mijn ideeën, daden of wat er is te praten. Ik heb geen angst om naar de wortel van mijn "persoonlijk geweld" te gaan en het naar de vier windstreken uit te zenden.", aldus Gabriel Pomba da Silva. Hij schrijft dit in een brief aan ons. Hierin vertelt hij verder ook over de aanhoudende repressie van anarchisten sinds de jaren twintig en het geweld waaraan zij onderworpen zijn geweest en nog altijd blijven. De schietpartij was dan ook niets anders dan een laatste poging om niet terug te hoeven keren naar de zware realiteit van de Spaanse gevangenissen. De Spanjaarden kennen ontberingen waar wij in Nederland nooit mee geconfronteerd zullen wor

Anarchist Black Cross Amsterdam

Een veroordeling is in dat licht gemaakt.

historisch perspectief wordt nogmaals adrukt doordat Gabriel steeds de 'onschuld' Bart de Geeter in dit geheel bepleit. "Ik hoop jullie je energie richten op de bevrijding van Bart de ter. Dit is een uitstekende persoon die nooit een ettige daad heeft verricht."

In oktober werd Begoña Da Silva, de zus van riel, vrijgelaten op borgtocht. Zij staat nog steeds in t van beschuldiging op het voorbereiden en plegen bankovervallen samen met haar broer. Eind maart zij dan samen met de andere drie aanwezig zijn op proces dat ruim een maand in beslag zal nemen. het moment staan er twaalf zittingen gepland voor-de rechter tot een uitspraak zal komen.

beschuldigingen voor de Aachen 4 zijn:

voorbereiden van een serie bankovervallen; vapend verzet tegen de politie (bij de con-); Gijzeling, viervoudige poging tot rd, diefstal van een voertuig, zware keersovertredingen, het verwonden een persoon (tijdens achtervolging); evoudige poging tot moord (in hen), diefstal van een ander voertuig, reiging met de dood;

Wij roepen nog altijd op tot soli-eit met deze gevangenen. Niet alleen at zij al lang genoeg in eenzaamheid ben doorgebracht, maar ook om een tvaardig proces te waarborgen. Met e Bart mag niet automatisch het htoffer worden gemaakt van de daden de anderen. Zij worden expliciet chouwd als anarchisten in het onder-ksrapport. Er wordt ook naar verwezen zij elkaar zodoende hebben leren ken-en nog steeds contact onderhouden de internationale links-radicale eging. Deze informatie mag in geen al de strafmaat verhogen.

Zoals Bart in zijn brieven strijdbaar blijft volhouden: "Voor de anarchie!"

Als je wilt schrijven naar de gevangenen:
(Naam van de gevangene)
AZ: 52 KS 22-04
Landgericht Aachen
postfach
52034 Aachen
Germany

1) Een systeem van isolatie-eenheden binnen de reguliere gevangenissen om (politieke) opstandelingen in te huisvesten. Dit regime werd ontworpen onder het Franco regime om dissidenten te breken.

